

**KLUB ŁĄCZNOŚCI
SP5KCR**

**WARSZAWSKI ODDZIAŁ
TERENOWY
PZK**

**REGULAMIN
OTWARTYCH OGÓLNOPOLSKICH ZAWODÓW KRÓTKOFALARSKICH
„KREW I WALKA – POWSTANIE WARSZAWSKIE 1944”
01.08.1944 – 02.10.1944**

**Pamięci nieustraszonym kapłanom, bracią i siostrą zakonnym
biorących udział w Powstaniu Warszawskim 1944.**

**CZĘŚĆ KF CW/SSB
PASMO 80 M / 40 M**

**Warszawa – Teren Kraju
01 sierpnia każdego roku**

Znaczącą rolę w trwającym od 1 sierpnia do 2 października 1944 r. Powstaniu Warszawskim odegrali katoliccy duchowni oraz siostry zakonne. Na tyle, na ile było to możliwe nieśli pomoc powstańcom, odprawiając msze św., spowiadając, a także udzielając duchowego wsparcia. Zakonnice często występowały w roli sanitariuszek, służąc innym z narażeniem własnego życia.

Gdy sięgniemy do kronik różnych żeńskich zgromadzeń zakonnych, natrafimy na ciekawe pod względem historycznym informacje o udziale sióstr w powstańczych walkach. Zakonnice gotowały posiłki, opatrywały rannych, dodawały otuchy, modliły się. Cztery z tych zakonnice pochodziły ze Zgromadzenia Serca Jezusa Konającego z klasztoru na Powiślu. Prawdopodobnie były one pierwszymi ofiarami, które poległy w Powstaniu. Zginęły wybiegając do rannych. Były to: Teresa Bagińska, Amelia Ostoja-Chodakowska, Dolores Husmu Deymer (była pół-Turczynką) i postulanka Jadwiga Frankowska. „Otaczałyśmy poległe siostry wielkim szacunkiem, byłyśmy pod wrażeniem ich heroizmu – powiedziała s. Małgorzata Krupecka USJK, historyczka Zgromadzenia. Niemcy zastrzelili również ks. Tadeusza Burzyńskiego, który w klasztorze pełnił funkcje kapelana. Ubrany w komżę i stulę wybiegł do konającego mieszkańca. Był pierwszym kapelanem Powstania, który zginął po rozpoczęciu walk.

Siostra Krupecka wspominała również o trzech siostrach, które mieszkały w klasztorze na Wiślanej. Były to: Andrzej Górski, Jana Płaska i Janina Chmielińska, która w wieku siedemnastu lat była sanitariuszką i dopiero później wstąpiła do Zgromadzenia. „Uczestniczki tych dramatycznych wydarzeń długo nie dzieliły się swoimi wspomnieniami – opowiadała siostra – dopiero pod koniec życia opowiedziały o swoich przeżyciach, ale na szczęście przechowała się Kronika z dokładnym opisem sierpnia '44 i pierwszych dni września”. Kolejne dni warszawskiego powstania upływały na nieustannej pomocy udzielanej potrzebującym. W klasztorze sióstr Serca Jezusa Konającego znalazło się miejsce na jadalnię, szpital polowy oraz schronienie dla tysiąca mieszkańców stolicy. Zakonnice opatrywały rannych, gotowały posiłki. Był to także punkt kontaktowy łączniczek. Codziennie odprawiano mszę świętą. Wszystko odbywało się pod ostrzałem niemieckim. „Pociski, naloty, było tego coraz więcej, ale duch panował dobry. Czytało się liczne prawdziwie polskie dzienniki, przeżywało powodzenie, milczało na niepowodzenia, czekało się Bożej, ale i ludzkiej pomocy, choć o tej ostatniej można było już dawno zwątpić...” – notowała s. Czekanowska.

Przykład sióstr jest jednym z wielu, z jakim mieliśmy do czynienia w okresie powstańczych walk. Dużą rolę odegrali kapelani wykazując się ogromnym poświęceniem oraz bohaterstwem. Byli blisko toczonych walk ani na chwilę nie opuszczając powstańców. „Tak bardzo podnosiła ducha obecność kapłana na linii walk, jak i wśród zwykłych mieszkańców – wspomina powstaniec Andrzej Janicki – Wielu dzielnych księży z narażeniem życia niosło posługę kapłańską. Nieraz trzeba było ich zaprowadzić na miejsca największej potrzeby, o których nie wiedzieli”.

Z kolei Teresa Bojarska, pisarka i łączniczka w Powstaniu Warszawskim, opowiadała jak wyglądał w trakcie ulicznych walk sakrament spowiedzi. „Chwilę biegniemy obok siebie. Szepczę, nie krzyczę, by głos przeniknął huragan dźwięków, swoje wyznaję winy. Uniesiona dłoń, znak krzyża, Ego te absolvo (*ja ciebie uwalniam od grzechów*), ta, ta, ta, ta... zamiast palca spowiednika pukającego w drzewo konfesjonału zaterkotała salwa. Rozbiegliśmy się”.

Generał Tadeusz Bór-Komorowski, dowódca Armii Krajowej wspominał o mszach świętych organizowanych podczas powstania. Zazwyczaj sprawowane były przy polowych ołtarzach, a w tle było słychać odgłosy spadających bomb i strzelanin. „Spojrzałem na księdza

stojącego u ołtarza. Odprawiał nabożeństwo, jakby to było w najzacniejszym kościółku. Za jego przykładem obecni na mszy przestali zwracać uwagę na niebezpieczeństwo i modlili się spokojnie dalej, mimo coraz bliższych i coraz gwałtowniejszych wybuchów – wspominał generał.

O. Michał Czartoryski

W tym okresie wojennej zawieruchy nie brakowało oczywiście wydarzeń niezwykle dramatycznych, przejmujących. Do takich zaliczyć trzeba mord na redemptorystach z ulicy Karolkowej. Być może w całej historii II wojny światowej był to największy jednorazowy mord na zakonnikach. Trzydziestu braci zakonnych tworzących tę wspólnotę zostało zamordowanych za to, że udzielali ludności schronienia w klasztorze, odprawiali dla nich msze, spowiadali, dzielili się jedzeniem. Najstarszy z nich miał 78 lat, najmłodszy 19. Przebieg tego dramatycznego wydarzenia był następujący. W niedzielę 5 sierpnia o. Tadeusz Müller odprawił w podziemiach kościoła nabożeństwo. Udzielił wszystkim rozgrzeszenia in articulo mortis, co oznacza „w niebezpieczeństwie śmierci”. Tragedia rozegrała się następnego dnia między godziną 2 a 3 w nocy. Grupa Dirlwangera, znana ze szczególnego okrucieństwa, okrążyła klasztor. Padł rozkaz: „Macie 15 minut na opuszczenie klasztoru. Kto zostanie wewnątrz, zostanie natychmiast rozstrzelany”. Wyszli wszyscy zakonnicy oraz osoby świeckie przebywające w klasztorze. Wszystkich podzielono na dwie grupy, osobno zakonników, osobno cywilów. Redemptorystów ustawiono w jednym szeregu. Ojców zabijał gestapowiec strzałem z pistoletu w tył głowy. O. Paweł Mazanka, redemptorysta, jest autorem publikacji *Redemptoryści Woli*, wydanej w 2018 r. Zawarł w niej historię swoich braci z ulicy Karolkowej, a także informacje na temat rzezi Woli. Opis tego, co się wówczas wydarzyło jest następujący:

„Naszego przełożonego, o. Kanię, zostawił na koniec [chodzi o wspomnianego gestapowca – ZS]. Chodził jeszcze z takim szatańskim uśmiechem, zaszedł ojca z przodu, wymierzył mu w twarz i strzelił (...) Tak nasi ojcowie zginęli w Święto Przemienienia Pańskiego. Zginęli też, co rzadko się podkreśla, w święto św. Alfonsa Liguori naszego założyciela” – tłumaczy o. prof. Paweł Mazanka. Ciała redemptorystów oblano benzyną i spalono. Kiedy Niemcy prowadzili następną grupę na egzekucję, przyjechał Niemiec z rozkazem Hitlera o nierozstrzeliwaniu cywilów. W ten sposób grupa Polaków szukająca schronienia pod skrzydłami redemptorystów została ocalona.

Kapelani stanowili integralną część struktury organizacyjnej Armii Krajowej. W każdym okręgu AK był ksiądz odpowiedzialny za zapewnienie opieki duchowej żołnierzom. W 1944 r. prawie każdy oddział partyzancki miał swojego kapelana. Na czele tego wojskowego duszpasterstwa stał ks. płk. Tadeusz Jachimowski, ps. „Budwicz”. Po jego śmierci następcą został ks. płk. Jerzy Sienkiewicz, ps. „Gruzenda”. Odpowiedzialnym za organizację kapelanów podczas Powstania był ks. ppłk. Stefan Kowalczyk, ps. „Biblia”. Po kapitulacji wraz z żołnierzami poszedł do niewoli.

Okoliczności śmierci naczelnego duszpasterza były dramatyczne. Ks. Jachimowski w chwili wybuchu Powstania znajdował się w mieszkaniu na ul. Elektoralnej. Na początku kontakt z dowództwem był bardzo sporadyczny. Czekając na rozkazy, które nie nadchodziły kapłan urządził prowizoryczną kaplicę we wspomnianym mieszkaniu, gdzie okoliczni mieszkańcy zbierali się na modlitwie. 7 sierpnia Niemcy zajęli całą Wolę. Ksiądz Jachimowski otrzymał polecenie opuszczenia mieszkania, zwlekał jednak udzielając sakramentu pojednania.

W chwili, gdy udzielał rozgrzeszenia, do zaimprovizowanej kaplicy wtargnęli niemieccy żołnierze. Jeden z nich wycelował w niego karabin. Sekretarka kapelana zaczęła błagać innego żołnierza, aby nie zabijali księdza, który wykonuje swoją posługę, a do tego ma ze sobą Najświętszy Sakrament. Ów żołnierz wstrzymał egzekucję sprawdził, czy sekretarka ma rację, a następnie kazał kapłanowi dołączyć do grupy i iść dalej przez miasto. W drodze ks. Jachimowskiemu udało się zostawić Najświętszy Sakrament w kościele św. Andrzeja na Chłodnej. Noc duchowny spędził w kościele św. Wojciecha. Rano, gdy Niemcy prowadzili ich do transportów z zamiarem wywiezienia do jednego z obozów koncentracyjnych, jeden z konwojentów zobaczywszy w grupie księdza wyciągnął go z szeregów i zabił strzałem z pistoletu.

W Powstaniu Warszawskim posługiwało około 150 duchownych. Przez 63 dni kapelani spowiadali, organizowali wspólne modlitwy oraz msze, aż w końcu sami ginęli podczas spełniania posługi kapłańskiej. Nie przeżyło około 50 z nich. Najbardziej znanymi kapelanami byli: ks. Zygmunt Trószyński, ps. „Alkazar”, o. Józef Warszawski SJ, ps. „Ojciec Paweł”, ks. mjr Władysław Zbłowski SAC, ps. „Struś” czy o. Tomasz Rostworowski SJ, ps. „Ojciec Tomasz”.

dr Zbigniew STANUCH, OBBH IPN Szczecin

<https://24kurier.pl/akcje-kuriera/kurier-historyczny-ipn/katoliccy-ksieza-i-siostry-zakonne-w-powstaniu-warszawskim/>

REGULAMIN

OTWARTYCH OGÓLNOPOLSKICH ZAWODÓW KRÓTKOFALARSKICH Z OKAZJI 81 ROCZNICA WYBUCHU POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

„KREW I WALKA” – POWSTANIE WARSZAWSKIE 1944
01.08.1944 - 02.10.1944

1. ORGANIZATOR ZAWODÓW

- Klub Łączności SP5KCR
- 25 Warszawski Oddział Terenowy PZK

2. CEL ZAWODÓW

Zawody mają na celu nie tylko rywalizację sportową czy rekreacyjną, lecz przede wszystkim upowszechnianie wiedzy historycznej oraz kształtowanie postaw patriotycznych wśród dzieci i młodzieży. Poprzez odwołanie się do symboliki narodowej – barw biało-czerwonych, tradycji niepodległościowych oraz pamięci o bohaterstwie mieszkańców Warszawy – wydarzenie to służy wzmocnieniu poczucia tożsamości narodowej i obywatelskiej.

Inspiracją do organizacji zawodów jest Powstanie Warszawskie 1944 roku – jedno z najważniejszych wydarzeń w historii XX-wiecznej Polski. Powstanie to było wyrazem sprzeciwu wobec niemieckiej okupacji i symbolem walki o wolność, godność i niezależność narodu polskiego. Zorganizowane przez Armię Krajową w ramach akcji „Burza”, miało na celu wyzwolenie Warszawy i ujawnienie struktur Polskiego Państwa Podziemnego. Walki objęły znaczną część lewobrzeżnej Warszawy, niewielki fragment prawobrzeżnej (Praga), a także okolice Marek, Legionowo i Puszcę Kampinoską.

Zawody są okazją do oddania hołdu żołnierzom Armii Krajowej oraz wszystkim osobom, które czynnie wspierały powstańczy zryw – zarówno w walce zbrojnej, jak i poprzez pomoc cywilną. Szczególne miejsce w tej pamięci zajmują dzieci i młodzież, które wykazały się niezwykłym męstwem, poświęceniem i solidarnością w trakcie trwającego 63 dni powstania.

Wydarzenie to ma charakter edukacyjny – przypomina o wartościach takich jak wolność, odpowiedzialność, odwaga i wspólnota. Jest też ważnym elementem wychowania patriotycznego, które uczy szacunku dla historii oraz zaangażowania w sprawy społeczne i narodowe.

3. UCZESTNICTWO W ZAWODACH

Do udziału w zawodach zaprasza się polskich nadawców indywidualnych (z jednym operatorem, stacje klubowe (z wieloma operatorami) oraz stacje nadawcze posiadające znaki dodatkowe (okolicznościowe) nawiązujące do miejsc związanych z Powstaniem Warszawskim.

4. TERMIN I CZAS ZAWODÓW

1 sierpnia każdego roku - termin stały zawodów.
Część KF CW.SSB od godziny 15:00 - 17:00 UTC.

5. PRZEBIEG ZAWODÓW

W zawodach obowiązuje:

- logowanie w czasie UTC (czas uniwersalny),
- emisje KF CW i SSB,
- obowiązuje numeracja ciągła.,
- pasmo **3,5 MHz** oraz **7 MHz** w segmentach przeznaczonych do prowadzenia zawodów.

Proponowane zakresy pracy stacji nadawczych:

KF 3,5 MHz

CW w zakresie 3,530 MHz do 3,560 MHz

SSB w zakresie 3,700 MHz do 3,775 MHz

oraz

7 MHz

CW w zakresie od 7,025 MHz do 7,035 MHz

SSB w zakresie od 7,080 MHz do 7,190 MHz

6. WYWOŁANIE W ZAWODACH

na CW – „TEST”

na SSB – „Wywołanie w zawodach”

7. WYMIANA RAPORTÓW

7.1 Tylko Klubowe stacje nadawcze pracujące z terenu miasta Warszawy oraz stacje nadawcze z wieloma operatorami posiadające znaki dodatkowe (okolicznościowe) nawiązujące do Powstania Warszawskiego 1944 lub nadający miejsc związanych z Powstaniem Warszawskim. W tej grupie nie startują stacje z jednym operatorem (indywidualne).

Stacje te wymieniają grupy kontrolne składające się z raportu RS lub RST, kolejnego numeru QSO oraz skrótu „PW” np.:

emisja CW	- 559 001PW,
emisja SSB	- 59 001PW,

7.2 Nadawcze stacje indywidualne pracujące z terenu miasta Warszawy oraz indywidualne stacje nadawcze posiadające znaki dodatkowe (okolicznościowe) nawiązujące do Powstania Warszawskiego 1944 lub nadający miejsc związanych z Powstaniem Warszawskim.

Stacje te podają grupy kontrolne składające się z raportu RS lub RST oraz skrótu „WM” np.:

emisja CW	- 559 001WM,
emisja SSB	- 59 001WM.

7.3 Pozostali uczestnicy zawodów wymieniają grupy kontrolne składające się z RS lub RST kolejnego trzycyfrowego numeru QSO np.:

emisja CW	- 599 001,
emisja SSB	- 59 001,

8. ŁĄCZNOŚCI W ZAWODACH

Z tą samą radiostacją można nawiązać po dwie łączności na każdym paśmie (3,5 MHz oraz 7 MHz:

- w części KF CW/SSB dwie łączności na CW i dwie łączności na SSB,
- w części KF CW dwie łączności na CW po jednej na każdym paśmie,
- w części KF SSB dwie łączności na SSB po jednej na każdym paśmie,

Wszystkie radiostacje obowiązują 6 minut QRT w części KF CW/SSB przed zawodami od godz. 14:55 -15:01 (od godziny 16:55 - 17:01 czasu lokalnego) oraz i 5 minut QRT po zawodach od godziny 17:00-17:05 UTC (19:00 - 19:05 czasu lokalnego).

Zawody rozpoczynają się o godzinie 15:00 UTC (17:00 LT) w pierwszej minucie trwania zawodów WSZYSTKIE RADIOSTACJE oddają 1 minutą ciszy radiowej

HOŁD

ŻOŁNIERZOM PAŃSTWA PODZIEMNEGO ORAZ CZYNNYM UCZESTNIKOM POWSTANIA WARSZAWSKIEGO 1944

9.PUNKTACJA

Za każde bezbłędne potwierdzone QSO zalicza się:

- ze stacjami podającymi w grupie kontrolnej „PW”:
na CW - 30 pkt.,
na SSB - 15 pkt.,

- ze stacjami podającymi w grupie kontrolnej „WM”:
na CW - 10 pkt.,
na SSB - 5 pkt.,

- z pozostałymi stacjami:
na CW - 2 pkt.,
na SSB - 1 pkt.,

10. WYNIKI KONCOWE

To suma punktów za wszystkie przeprowadzone QSO na dwóch pasmach. Mnożnika nie stosuje się.

11. ŁĄCZNOŚCI NIE ZALICZONE

Łączności nie zalicza się w przypadku:

- nawiązanie łączności przed i po czasie trwania zawodów (obowiązkowe "QRT"),
- braku potwierdzenia w dzienniku korespondenta,
- braku logu korespondenta,
- rozbieżności czasu w dziennikach korespondenta więcej jak 3 minut,
- powtórnej łączności z tą samą stacją (DUPE),
- zniekształceniu znaku korespondenta (CALL),
- zniekształcenie grupy kontrolnej (RPRT),

12. GRUPY KLASYFIKACYJNE

Kategoria	Opis Kategorii
MIXED-OP MIXED PW	PW – stacje nadawcze z wieloma operatorami (stacje klubowe) nadające z terenu M. St. Warszawy oraz pozostałe stacje wymienione w pkt. 7.1 - MIXED CW/SSB, CW lub SSB.
SIGLE-OP MIXED WM	WM - stacje nadawcze z jednym operatorem (stacje indywidualne) nadające z terenu M. St. Warszawy oraz pozostałe stacje wymienione w pkt. 7.2 - MIXED - CW/SSB, CW, lub SSB.
SINGLE-OP MIXED	SO CW/SSB - z jednym operatorem (stacje indywidualne) - CW + SSB
MULTI-OP MIXED	MO CW/SSB stacje z wieloma operatorami (klubowe) - CW + SBB
MIXED-OP CW	MO/SO CW stacje z wieloma operatorami (klubowe) oraz stacje z jednym operatorem (stacje indywidualne) tylko CW
MIXED-OP SSB	MO/SO SSB stacje z wieloma operatorami (klubowe) oraz stacje z jednym operatorem (stacje indywidualne) tylko SSB
SINGLE-OP JUNIOR MIXED	Junior - pojedynczy operator (do 16 lat włącznie) nadający pod własnym znakiem i samodzielnie wykonujący wszystkie czynności operatorskie MIXED - CW/SSB, CW, lub SSB.
CHECKLOG	Dziennik do kontroli

13. TROFEA

- za zajęcie I miejsca w poszczególnych grupach klasyfikacyjnych przyznane będą DYPLOMY ZWYCIEŻSCY (e-DYPLOM),
- stacje biorące udział w zawodach otrzymają DYPLOMY UCZESTNIKA (e-DYPLOM).

14. DZIENNIKI ZAWODÓW

Wszystkie Dzienniki zawodów w postaci elektronicznej wyłącznie jako plik *.cbr (Cabrillo), proszę wysyłać w ciągu 48 godzin po zakończeniu zawodów na adres poczty elektronicznej lacznosc.zgwarszawa@lok.org.pl

15. ROZLICZENIE ZAWODÓW

Rozliczenie zawodów i prezentacja wyników dokonana zostaje przy pomocy oprogramowania elektronicznego.

Uzyskane wyniki przez stacje zostaną zaliczone do klasyfikacji „PUCHAR WARSZAWY”

16. WYNIKI ZAWODÓW

Wyniki będą opublikowane na stronach internetowych:
Klubu SP5KCR www.sp5kcr.eu oraz <https://logsp.pzk.org.pl>

17. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Organizator zastrzega sobie prawo wprowadzenia zmian i interpretacji niniejszego regulaminu.

- Nadesłane dzienniki pracy jako „CHECKLOG” nie będą klasyfikowane lecz dziennik ich pracy zostanie udostępniony w wykazie logów.